

POSTALA SEM MLADINKA

Petek, 23. maja, je bil za nas sedmošolce poseben dan. Sprejeti smo bili v ZSMJ.

Zjutraj smo se zbrali v zemljepisni učilnici. Najprej nam je predsednica mladinske organizacije na šoli Suzana Martini spregovorila o organiziranem delovanju mladine na šoli in v krajevni skupnosti. Za njo je povzel besedo tovariš ravnatelj. Čestital nam je k sprejemu v ZSMJ in poudaril naše naloge, pravice in dolžnosti v samoupravni socialistični družbi. Dejal je, da moramo mladi

nadaljevati junaško pot mladine, ki se je v NOB bojevala za svobodo, po osvoboditvi pa pomagala pri obnavljanju in graditvi naše domovine. Nato so nam starejši mladinci podelili mladinske izkaznice.

Po sprejemu v šoli smo odšli v vojašnico Bratstva in enotnosti. Vojaki so nas pri srčno sprejeli in nam razkazali sobe, učilnice in delovne prostore. V njihovem kulturnem domu smo si ogledali razstavo z naslovom: Druže Tito, mi ti se kunemo! Prikazali so življenje jugoslovanskih borcev in mladine v II. svetovni vojni.

Za konec našega obiska pa smo skupaj zapeli pesmi: Jugoslavija in Druže Tito, mi ti se kunemo! Letošnji dan mladosti mi bo za vselej ostal v spominu. Še posebno pa se bom spominjala besed, ki so mi prišle na misel ob pesmi Jugoslavija. Spomnila sem se namreč, kaj je tovariš Tito dejal med NOB: »Otroci so premajhni za vojake, toda dovolj veliki za junake!«

Tončka Gašperšič
7. b OŠ Toneta Trtnika-Tomaža

ŠOLSKI CENTER TISKA IN PAPIRJA JE IMEL

Obrambni dan

Sobotno jutro. Sonce prijetno kuka izza oblakov in pozdravlja mlade, ki se zbiramo na Rakovniku. Živzav narašča, kajti veseli smo lepega vremena.

Prva ekipa je odšla z zbirnega mesta ob 7.15 in pogumno zakarakala na gozdno stezico, ki je vodila proti našemu cilju — Urhu.

Prispeli smo do prve točke, do spomenika ob žici partizanske Ljubljane. Naš predstojnik Silvo Husu nam je na kratko opisal osvobodilno gibanje med II. svetovno vojno v okupirani Ljubljani.

Nadaljevali smo pot in kmalu prispeli do druge točke. Vojaki so nam opisali polavtomatsko puško, brzostrelko, puškomitraljez, ročni minomet in različne mine ter nam prikazali njihovo delovanje.

Učenci, ki so sodelovali v krožku prve pomoči in bili zelo uspešni na občinskem tekmovanju, (zasedli so prvo mesto), so nam prikazali RBK detekcijo, Radiološki izvidniki, oblečeni v zaščitno obleko, so s sondo iskali mesto žarčenja. Kemijski izvidniki pa so ugotovili, kje je živčni plin. Ponesrečencu so ponudili prvo pomoč. Na obraz so mu nadel masko in mu dali injekcijo atropina.

Izvidniška patrula — učenci 2. b — so reševali ranjence iz zasede. Bilo jih je sedem. Prikazali so prenos ranjencev in nudenje prve pomoči. Med tem so naši ujeti diverzanta in sovražnika zaustavili z dimno zaveso.

Ranjenci so imeli poškodovane ali glavo ali nogo, prsni koš, trebuh. Prvo pomoč so nudili Furlan, Pivk in Vulovič, ki so zmagali na občinskem tekmovanju.

Odšli smo proti Urhu in se ustavili v vasi Orlje, kjer nam je tovariš Pirjevec opisal pomen te vasice med NOV.

Del poti nam je še preostala naše moči pa so začele počasi povenjavati. Dospeli smo na Urh in zadovoljni, čeprav utrujeni, posedli po travi. Lakotov našem želodcu je potešil »pasulj«, ževjo pa pogasil sok.

Obrambni dan nam je razkril čudovite kotičke naše domovine, kjer je bila preletita kri naših borcev za naš lepši jutri. Ta jutri je tu in mi ga bomo poskušali narediti še lepšega in trdnjega.

TEREZA TURK

Samoupravni dan

Konec maja smo na naši šoli organizirali samoupravni dan. Dela na vseh delovnih mestih osebja na šoli smo prevzeli učenci.

Dan je potekal normalno, resno smo opravljali dela, hkrati pa smo poblizje spoznali poklice na šoli, njihove dobre in slabe strani.

Še posebno smo se lahko vživeli v učiteljevo delo, ki ga vsak dan lahko opazujemo, vendar se ne zavedamo njegove napornosti pa tudi zahtevnosti. Na koncu smo sklicali še konferenco učiteljskega zbora, na kateri sta bili potrjena naša resnost in prizadevnost.

Posebnih težav pri delu nismo srečali, ker pa smo svoje naloge tako vestno opravili, smo sklenili, da samoupravni dan organiziramo tudi v prihodnjem šolskem letu.

DRAGICA FABJAN, 7 c
OŠ Karla Destovnika-Kajuha

POGOVOR S KNJIŽNIČARKO

Če si zaželimo branja, gremo v knjižnico in včasih tudi poprosimo knjižničarko, da nam pomaga izbrati knjigo. Povsem normalno se nam zdi, da knjižničarka sedi za mizo in najbrž bi takoj opazili, če bi je ne bilo. Le redko pa se zamislimo, kakšno je pravzaprav njeno delo, kaj vse je knjižničarjevo delo. Ker se za ta poklic navdušujem in zanimam sem se odločila, da povprašam knjižničarko v knjižnici Jožeta Mazovca o delu v tej stroki. Z veseljem mi je ustregla.

Ali ste knjižničarka po izobrazbi in zakaj ste se odločili za tak poklic?

— Knjižničarka po izobrazbi sicer nisem, a ljubezen do knjig me je privedla do tega poklica. Tu je tudi vzrok za mojo odločitev.

Kakšno pa je vaše delo?

— Najpomembnejša moja naloga je izposoja knjig. Bralec pride, rad bi knjigo, vendar se sam ne more odlo-

čiti, katera bi bila zanj najprimernejša. Moja naloga je, da mu pomagam izbrati knjigo, ki jo bo razumel in ga bo navdušila, ugodila njegovim željam, da v njej najde tisto, kar od nje pričakuje.

Pa vas bralci mnogo vprašajo in imate čas za vse odgovore?

— Ponavadi me res kar precej vprašujejo. Ker pa je obiskovalec veliko, se ne morem vsakomur popolnoma posvetiti, se poglobliti v njegove želje. Vendar jim skušam kar najbolj pomagati.

Menite, da družba dovolj ceni vaš poklic?

— Mislim, da ne. Marsikdo ima knjigarno in knjižnico za eno in isto. Prav tako prodajalce in knjižničarje. Le malokdo se zaveda, da je med njima pač nekaj stičnih točk, sicer pa je delo zelo različno!

Mislite, da ste dovolj nagradjeni za svoje delo?

— Ker sem pač bolj skromna, sem z dohodki zadovoljna. Preveč ljubim in cenim svoj poklic, da bi se mu odpovedala zaradi skromnih dohodkov.

Tovarišici knjižničarki lepa hvala za topel sprejem in iskrene odgovore!

DRAGICA FABJAN
OŠ KARLA DESTOVNIKA-KAJUHA

Kratko, pa jasno

Več kot tisoč mladih iz vse Jugoslavije se je s svojimi učitelji in mentorji od 30. maja do 1. junija udeležilo 13. festivala dela, delovne manifestacije, na kateri so se pomerili v spretnosti in znanju v skoraj 40 poklicih. Pa ne le to: spoznali so se med seboj, da bi se še bolj razumeli. In to je bilo celo najpomembnejši dosežek, ki so ga omogočili tudi delovni kolektivi iz naše občine: Gradis — Šmartinska 26 in gradbišče Nove Jarše, Tectum, Pomiz, Emona — mesna industrija Zalog, Žito in Šolski center tiska in papirja.

Tako vsebinsko kot organizacijsko je 13. festival dela uspel. Predhodni pokal je pripadel mladincem Ljubljane, vsi mladi pa so dokazali, da jih je delo že doslej kalilo v zdrave člane naše socialistične, Titove Jugoslavije.

Po telefonu nas je poklical Miha Juhart, komandant mladinske delovne brigade II. grupe odredov, ki dela na MDA Kostanjevica na Krasi. Povedal je, da se je vseh 48 brigadirjev dobro vključilo v delo in da so predhodne priprave pripomogle k enotnosti kolektiva. Brigadirji gradijo primarno vodovodno omrežje, dovolj časa pa namenjajo tudi drugim dejavnostim.

Razen obeh izmen delovnih brigad na Jančah in deloma Kozjanskega so vse brigade že povsem pripravljene za odhode na delovišča. Pravkar potekajo seje brigadnih konferenc. Na tem področju nas čaka še veliko dela, saj bo šla prva izmena na Janče že te dni.

Pri sprejemu zvezne štafete v naši občini so bili pomotoma kot gostitelji omenjeni le mladinci in člani kolektiva Obnova — Gradbeni elementi. Enakovredno so pri sprejemu pomagali tudi mladi iz Obnove — Strojni obrati. Za napako se jim opravičujemo. Sicer pa so tako eni kot drugi predlagali, da bi spominu na ta dogodek odkrili spominsko ploščo.

ZA ČIM VARNEJŠO VOŽNJO

Okoli sto pionirjev OŠ Edvarda Kardelja je zadnjo soboto v maju opravljalo kolesarske izpite. Vsak pionir je imel številko, da so lahko miličniki, ki so pomagali mentorici kolesarskega krožka na tej šoli Stanki Šušteršičevi, točno zapisali vsak morebitni spodrslijaj — z edinim namenom: za čim varnejšo vožnjo!

D. J.

Pionirji ob koncu šolskega leta

Pionirji zaključujejo svoje obširne delovne programe za to šolsko leto. Bilo je bogato in plodno, prek 5000 pionirjev se je pripravljalo v pionirski organizaciji, da bodo dobri in delovni Titovi samoupravljalci. Naj navedemo nekaj pionirskih akcij.

Zbor pionirjev Jugoslavije 14. junija v Lipici je bil posvečen 35-letnici osvoboditve in 30-letnici socialističnega samoupravljanja. Iz naše občine se je zbora udeležilo čez sto pionirjev s svojimi spremljavalci. Naši trije pionirji pa so izročili torbo KP Štajerske proge in se seznanili z vrstniki iz drugih občin.

Skupina deset pionirjev in pionirk OŠ Ketteja in Murna in Toneta Trtnika-Tomaža je s svojim mentorjem sodelovala na Pohodu bratstva in enotnosti po Makedoniji. Druga skupina pa je odšla na srečanje pionirjev iz pionirskih domov vse Jugoslavije v Srbvoran (Vojevodina).

Vseh teh srečanj se udeležijo pionirji in pionirke, katere izberejo pionirji sami po odredih in so najbolj zaslužni, pa je to nagrada za njih delo tako v PO kot pri učenju. Povsod gredo zelo radi, saj spoznavajo nove tovariše in sovrstnike, izmenjavajo izkušnje in predvsem negujejo bratstvo in enotnost naših narodov.

Mogoče pa bodo spoznali tudi kaj novega in to uvrstili v svoje nove programe!

VI-RA

Naša SKUPNOST

Ustanovitelj in izdajatelj je občinska konferenca Socialistične zveze Ljubljana Moste-Polje. Predsednik izdajateljskega sveta je Slavko Gerlič, podpredsednik pa Bogdan Sturm.

Glasi uredjajo: Leon Čepe, Marija Fedran, Ivo Gajič, Helena Gašperšič, Ivan Kuhar, Nada Muminovič, Milan Pritekelj (glavni in odgovorni urednik), Edo Svetek, Mile Stumec. Zvone Tušak in Bojan Zornik. Tehnični urednik Janez Suster. Ljuba Štirinajstinec.

Rokopisov ne vračamo. Objavljene prispevke honoriramo po pravilniku, izplačujemo jih prek žiro računov ali blagajne uredništva, izplačila zapadejo v 60 dneh po objavi.

Uredništvo in uprava: Ob Ljubljani 42-III, tel. št. 43-277, tekoči račun pri SDK Ljubljana 50103-678-48043, OK SZDL Ljubljana Moste-Polje. Naša skupnost, Tisk: tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani, Kopitarjeva 2. Časopis prejemajo vse družine v občini brezplačno na domove.

Oglasna tabla ob Zaloški cesti v neposredni bližini stavbe občinske skupščine je bila dolgo časa neurejena ali celo prazna. Pred nedavnim pa so jo v »svoje roke« vzele planinci ter jo napolnili z obvestili in fotografijami. Skratka, uredili so jo. Da bi tako skrbeli zanjo čim dlje!

D. J.

VZEMI SI ČAS — NE ŽIVLJENJE

VARNOST OTROK NA NAŠIH CESTAH

SKRB NAS VSEH

Promet na naših cestah nenehno narašča, z njim pa naraščajo tudi nevarnosti za naše najmlajše udeležence v prometu.

Zaradi nevarnosti, ki vsak dan grozijo na cesti našim otrokom, je potrebno, da se tega zavedamo in storimo vse, da preprečimo najhujše. Bliza se čas šolskih počitnic in z njim čas brezskrbne igre in veselja. Nevarnosti, ki v tem

času prežijo na otroke, so še posebej velike, saj se pogosto brezskrbna otroška igra preseli na ceste in druge prometne površine, kjer pa kaj hitro lahko pride do usodne nesreče.

Da bi bila naša prizadevanja za preprečevanje prometnih nesreč, v katerih so udeleženi otroci, kar najbolj uspešna, je potrebno otroke vzgajati in nenehno opozarjati na nevarnosti, ki jim grozijo.

Prometne vzgoje naj ne bodo otroci deležni le v šolah, ampak tudi v okolju, v katerem živijo. Največ lahko k vzgoji pripomorejo starši s svojim zgledom, ko upoštevajo prometna pravila in predpise na cesti kot pešci, kolesarji ali vozniki.

Našim najmlajšim želimo najboljše, zato jim pomagajmo s svojim zgledom in učenjem, da se bodo zavedali nevarnosti, ki so jim izpostavljeni v prometu.

G. M.

